

øvrigt ikke komme nærmere ind paa Forslaget. Jeg skal blot gøre opmærksom paa, at jeg kun med stor Betænkelighed er gaaet med til denne Begrænsning af Fradraget i Sogne- og Amtskommunerne, men da der ikke har været Mulighed for at naa til større Maksimumsfradrag, har jeg maattet akkviescere ved Ændringsforslaget, som det nu foreligger.

Jeg beklager, at der ikke er opnaaet Enighed mellem de tre Partier om alle de stillede Ændringsforslag. Som allerede sagt baade af Udvalgets Ordfører og af det ærede Medlem Hr. Pinholt er der jo Uenighed om Ændringsforslag Nr. 4, idet dette er stillet af et Mindretal, bestaaende af Venstre. Dette Ændringsforslag har jeg ikke kunnet tiltræde, og jeg maa meget fraraade at stemme for det. Jeg beklager, at det ikke under en eller anden Form har været muligt at naa til en Forstaaelse om det Spørgsmaal, der her er Tale om, nemlig at give i alt Fald for de Boliger, der er bygget under Højkonjunkturen, et Fradrag, der nogenlunde svarede til den nødtørftige Boligs Anskaffelsesværdi. Nu er der baade af det ærede Medlem Hr. Pinholt og af det ærede Medlem Hr. Fibiger sagt, at hele dette Spørgsmaal om, hvorvidt man skal give et saadant Boligfradrag for de dyrest opførte Ejendomme eller ej, maa finde sin Afgørelse ved en særlig Lov eller ved særlige Bestemmelser. Det vil naturligvis være mere tilfredsstillende at faa Fradragregler ved en særlig Lov end overhovedet ikke at kunne faa saadanne, men jeg maa dog sige, at det forekommer mig selvindlysende, at Bestemmelserne rettelig hører hjemme i Loven om kommunale Ejendomsskatter, thi Forslaget indeholder jo mere end Bestemmelser om at komme dem, der har opført nogle særlig dyre Boliger, til Hjælp derved, at man giver dem et skattefrit Fradrag, udover hvad der i Almindelighed ydes, det indeholder jo ogsaa et Princip. Forslaget, som det her indeholdes i Lovforslaget, er jo Udtryk for et Princip, nemlig dette, at man vil ikke beskatte den nødtørftige Bolig. Jeg kan ikke se, at der i det hele taget er nogen som helst Rimelighed i at beskatte den nødtørftige Bolig. Man kunde akkurat lige saa godt beskatte Brødet eller en hvilken som helst anden Livsfornødenhed. Og navnlig er det urimeligt at beskatte Boliger i en Tid som denne, hvor det er forbundet med ganske overordentlig store Vanskeligheder at skaffe Boliger til Veje, og hvor baade Stat og

Kommune maa træde hjælpende til, og alle erkender, at saa godt som alle de Boliger, der i de senere Aar er anskaffet, vil forvolde saavel det offentlige, for saa vidt det har været medvirkende til ved Laan at yde Hjælp til Boligopførelse, som de byggende Tab. Men det har, som sagt, ikke været muligt at opnaa Tilslutning hos alle tre Partier til Lovforslagets Bestemmelse, kun Socialdemokratiet og det radikale Venstre har ydet den Tilslutning. Forslaget vil saaledes gaa op til Landstinget vedtaget — gaar jeg ud fra — her i Folketinget, men den standende Strid om det vil jo vise sig igen i det andet høje Ting. Jeg skal udtale Haab om, at det maa lykkes i det andet høje Ting trods denne Strid at naa til Overenskomst om selve Lovforslaget, og det er ogsaa mit Haab, at det maa lykkes at faa dog i nogen Maade fyldestgørende Fradragbestemmelser for de for dyrt opførte Ejendomme tilvejebragt.

Om de Konservatives Ændringsforslag, der jo er intet mindre end et helt nyt Lovforslag, skal jeg ikke sige stort udover dette, at jeg maa fraraade Tingets Medlemmer at stemme for det. Det er i ingen Henseende fyldestgørende, heller ikke som Grundskyldsforslag. Paa visse Omraader synes jeg, det er i høj Grad selvmodsigende. Det ærede Medlem Hr. Fibiger ivrede jo stærkt imod selve Grundskyldstanken: det var et fordærveligt Princip, man her vilde føre Befolkningen ind paa, et Princip, der før eller senere vilde føre til Konfiskation. Nu undrer det mig, at det konservative Folkeparti, som har stillet dette Ejendomsskyldsforslag som Ændringsforslag, ikke har haft Øyne til at udelukke Grundskyldsprincipet af dette Forslag, men det har det ikke. Enhver, der med Omhyggelighed studerer Ændringsforslagets § 2, vil se, at der ikke gives en ensartet Beskatning for Grunde og Bygninger. Det Fradrag, man vil give for Bygninger, vil man ikke give for Grunde, man er allerede inde paa Grundskyldsbetragtninger, det konservative Folkeparti er inficeret af Grundskyldsteorien, og det vil sikkert gaa det saaledes, at i det lange Løb vil det ikke kunne modstaa de Krav, der fremsættes om at faa en særlig Vurdering af Jorden og en deraf følgende særlig Beskatning af denne.

De Bestemmelser, der i det af de Konservative stillede Ændringsforslag er opstillet om Københavns Adgang til at skaffe sig Grundskatter og Ejendomsskatter, er ganske ufyldstgørende, og jeg forstaa